

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1034. An & à quo constituto in asylo ministranda alimenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

mus & superstitiosus, nisi de hæresi sit suspectus. Undecimò Judex alijsve fruente privilegio asyli extrahens ab Ecclesia, uti hæc omnia astruit Delb. *du. 2. S. 10. & seq.* proque singulis quàm plures citat AA. & ad quorundam contrarium sentientium objectiones breviter respondet, semper inhærens eidem fundamento, nempe, quòd in Bulla Gregor. inter excepta delicta privantia asylo non numerantur, & leges pœnales non sint extendendæ ad alia propter paritatem aut majoritatem rationis.

Quest. 1032. An confugientes ad Ecclesiam rei repelli possint?

Resp. non sunt impediendi violenter, quòd minus ad Ecclesiam tanquam asyllum confugere valeant, aut confugientes ad eam repellendi, sed recipiendi juxta illud: *Pateant summa DEI templis timentibus. L. 2. c. de his, qui ad Eccles. confug. & can. definit. 17. q. 4. & c. inter alia. h. t. ubi, dum Rectores Ecclesiarum confugarum vitam & membra servare jubentur, citra omne dubium etiam aditum ipsis ad illas præcludere eosque repellere prohibentur. Wiestn. h. t. n. 134. cum Haun. Tom. 6. de 7. & 7. tr. 1. n. 272. & communi. Sed neque stylus contrarius, ut nimirum solùm reis leviorum delictorum, non verò reis graviorum pateat asyllum, servatur Romæ, ut perperam testatur Nav. in man. c. 25. n. 16. Nam contrarium testatur Farin. apud Delb. *l. c. du. 23. S. 4. dum ait, se quidem fidem Navarro adhibuisse, sed postquam factus locum tenens criminalis S. D. N. & procurator fiscalis generalis, se hanc corruptelam extrahendi illos in urbe non vigere comperisse; quin & se ipsum practicasse contrarium. Quòd autem is ait de corruptela illos repellendi ab asylo, idem dicendum videtur de corruptela illos ab asylo extrahendi.**

Quest. 1033. Reus in asylo constitutus an, à quo, & qualiter custodiendus?

Resp. primò: in casu, quo liquidè constat crimen non esse exceptum, & confugientem gaudere asylo, nec Rectores Ecclesiæ nec sæculares, nec intra Ecclesiam aliunde locum sacrum reum custodire, multoque minus carcerare possunt aut debent, ne ex asylo fiat carcer, & quia cessat finis custodiendi illum, qui est, ut carens jure asyli legitimè tradi possit curiæ sæculari, & ab ea puniri. Potest tamen potestas sæcularis etiam in hoc casu apponere custodiam extra Ecclesiam locumque sacrum ad præcaendum, ne liberè effugiat, aut, si exeat, facilius capiatur. Farin. *l. c. n. 299. Bonac. Tom. 2. d. 3. q. 7. p. 3. n. 1. Castrop. l. c. n. 6. Mar. Ital. de immun. L. 1. c. 6. §. 2. n. 52. Haun. l. c. n. 245. Reiffenst. h. t. n. 173. Delb. c. 16. du. 29. n. 7. ex earatione, quòd per talem custodiam nulla vis aut injuria fiat loco sacro, ita tamen, ut per hanc custodiam non impediatur accessus deferentibus necessaria constituto in asylo.*

Resp. secundò: in casu dubio, aut controverso, num reus gaudeat asylo, multoque magis, ubi constat delictum exceptum esse, adeoque reum non gaudere asylo, potest & tenetur Rector Ecclesiæ alteriusve loci sacri, ad hoc requisitus cautè custodire reum, etiam admittè custodià intra Ecclesiam, & si opus, etiam carceribus & vinculis constringere, donec causa ab Episcopo examineur & judicetur. Anchor. in c. inter alia. h. t. n. 8. Decian. tr. crim. L. 6. c. 26. n. 9. Tusch. V. Eccl. conel. 10. a. n. 12. Farin. n. 298. pluresque ab eo citati. Ita etiam, ut

idem cum Tusch, ut Rector Ecclesiæ teneatur de culpa & puniri debeat, si permittat reum elabi. Estque ratio, quòd rei criminis excepti juxta paulò post dicenda extrahi debeant, ut causa per Episcopum examinata & contra reum decisà is tradi possit. Ideoque, si Rectores Ecclesiarum in hoc negligentem, in tali casu controverso reum incustoditum elabi paterentur, multoque magis ei fugæ occasionem præberent, Constitutio Gregor. elideretur in hoc, quo disponit, ut rei criminum exceptorum potestati sæculari tradantur, quin & eidem concedit, ut ipse reum extrahere possit, dum Ecclesiastici requisiti eum custodire recusant. Cæterum in casu dubio aut etiam certo criminis excepti potest sine licentia Episcopi reum in ipso loco carcerare vinculis constringere aliove modo custodire. Castrop. Haun. *l. c. cit. Farin. n. 297. de immun. c. 16. n. 29. Reiffenst. n. 175. juxta quod statuit Bull. Greg. §. 4. ex ea etiam ratione, quòd Judex sæcularis in alieno territorio, quale respectu illius est locus sacer, jurisdictionem aliquam contentiosam exercere nequeat. Arg. L. extra territorium. ff. de jurisd. omn. jud. Ecclesia quoque sit in quasi possessione rei, in qua ante decisionem turbari non debet, præsertim per Judicem sæcularem. In casu tamen quo Rector loci sacri defectu tutæ custodiæ aut vitium, imploret Judicem sæcularem, potest potestas sæcularis, non quidem suo, sed Rectoris nomine in ipso loco sacro custodire reum, eò quòd hoc ipso jam Ecclesiastica potestate custodiri censeatur reus. Arg. L. 1. §. 6. c. de veteri jur. enucl. Bonac. *l. c. n. 1. Covar. cit. 20. n. 17. Pereg. l. c. c. 3. n. 2. prout etiam juxta paulò ante dicta in casu, quo Rectores Ecclesiarum requisiti reum sufficienter custodire recusarent aut negligerent, potestas sæcularis ex concessione Papæ in cit. Bulla possit reum extrahere, adeoque multò magis in loco sacro eum custodire. Hinc dixeram regulariter & de jure.**

Quest. 1034. An, & à quo constituto in asylo ministranda alimenta?

Resp. primò, quæ ad victum, vestitum aliaque vitæ necessaria spectant, constituto in asylo subtrahi nequeunt, esset enim hoc ipsum per indirectum extrahere ex asylo, & cogere illum ad tradendum se potestati sæculari. Ita juxta expressum textum L. presentis c. de his qui ad Eccl. confug. Item can. definit. c. nullus c. contumax. c. mirer. c. id statumus. 17. q. 4. Abb. inc. inter alia, Farin. de carcerib. q. 28. n. 9. Azor. p. 2. l. 9. c. 8. q. 9. n. 14. Clar. §. lesa majest. n. 21. Suar. l. c. L. 3. c. II. n. 2. Delb. c. 16. du. 29. n. 1. Unde etiam graviter peccant, ut Host. in c. inter alia. §. si liber. Joand. a. §. & Fagn. n. 20. & variis pœnis afficiuntur, tam de Jure Civili cit. L. presentis. quàm Jure Canonico cit. c. definit. qui oblidendo, prohibendo impediunt, ne eis victus vel vestitus deferatur, & sic reum egredi cogunt, aut fame mori.

Resp. secundò: quòd, si reus ipse propria bona habet ex iis sustentari debet; si verò ea non habet, tenentur ad ejus sustentationem consanguineis, his quoque deficientibus, tenetur supplere Ecclesia; eò quòd æquum omnino sit, ut, dum confugiens ad illam se ejus tutelæ & protectioni committit, ea pro sua in miseris pietate destitutum aliunde vitæ necessariis non derelinquat, & sæculari curiæ se permittere compellat. Abb. in c. inter alia. n. 28. Sylv. V. immunitas. 3. q. 3. Azor. p. 2. l. 9. 9. 13.

9. r. Haun. l.c. tr. 1. n. 247. Delb. cit. du. 29. n. 4. Wiesta. h. t. n. 153. cum communi. ita tamen ut si reus bona alibi habeat, sit & maneat obstrictus, in tali casu præsentis solum necessitati subvenire, & non absolute donare præsumatur. AA. citati cum D. Thom. quodlib. 5. a. 7. cogique possit ad præstandam de refarciendo cautionem, antequam exeat, & eo usque detineri ut Delb. l.c. n. 6. etsi omnino sit pauper, licet Ecclesia & Ecclesiasticæ personæ teneantur ei tanquam pauperi subvenire vel de proprio, vel applicando illi aliquid ex deputato ad usus pauperum; cogere tamen cum possit ad laborandum manibus in conventu aliove loco inamini v.g. inferiendum fabricæ, saltem si laborare possit, & id statum ejus non dedecet, & victum aliter comparare nequeat; ne aliis immunitas sit ei occasio otiaudi, & Ecclesia pro beneficio detrimentum patiat AA. citati. Inerim notat cum aliquibus non male Reiffenst. h. t. n. 58. non expedire ut rei propriis destituti mediis diutius morerentur in locis sacris, ne, ut dicitur cit. L. præsentis ipsi per incommodum Ecclesiæ egentium & pauperum expensis alantur; unde Rectores reo suadere possint, ut discedat, si cognoscat & judicent, quod in alio loco aut provincia absque periculo degere valeat, illucque eundem convenientibus modis ducere & dirigere sine periculo possint, nisi aliud circumstantiæ exigant.

Quæst. 1035. Num constituto in asylo auferri possint, quæ is secum illuc intulit.

Resp. cum bonis suis jussè possessis secum illuc illatis spoliari non posse, ita juxta cit. can. definit. Covarr. cit. c. 20. n. 16. Laym. L. 4. tr. 9. c. 3. n. 13. Suar. cit. L. 3. c. 12. n. 3. Farin. Append. de immunit. c. 19. n. 400. Bonac. cit. d. 3. q. 7. de immunit. p. 5. Castrop. l.c. n. 8. Pirh. h. t. n. 49. Delb. l.c. du. 30. n. 1. ubi etiam, quod congregat. super controvers. jurisdict. 13. Jan. 1632. declaraverit, quod contra auferentes ea (etiam arma, saltem non prohibita) à confugientibus ad Ecclesiam procedendum sit, uti a diversis violatores immunitatis Ecclesiasticæ. Quod si tamen bona illata non sint rei, sed aliorum, aut aliis obligata, ea illi auferri possunt etiam probabiliter à judice laico, cum id non sit illi inferre nocumentum, sed potius impedire ne ipse aliis noceat, dum ea auferuntur, ne aliis noceat, uti nec ei nocumentum inferre est spoliare illum armis prohibitis, sed potius auferre illi occasionem nocendi aliis. Ita Suar. l.c. n. 3. Laym. Covarr. ll. cit. Cutell. L. 2. q. 8. Reiffenst. h. t. n. 170. ubi etiam, quod, si ob damnum illatum à reo oporteat fieri restitutionem, ea per Judicem laicum fieri possit de bonis à reo illuc illatis. Item Delb. l.c. n. 2. ubi etiam, citatis pro hoc Covarr. Suar. Laym. ll. cit. Sanch. Tom. 3. opusc. L. 6. c. 1. du. 14. Villalob. Tom. 2. tr. 23. diff. 5. n. 11. & pluribus aliis, quod, si secum ad Ecclesiam rapuerit feminam, hæc ei auferri possit per Judicem sæcularem juxta c. de raptoribus 36. q. 1. verumtamen hæc à Judice sæculari fieri non posse, nisi de licentia Prælati Ecclesiastici, multo probabilius doceri à Pereg. c. 13. n. 5. Dian. p. 6. tr. 1. resol. 8. referente sic decisum à S. Cong. Episcoporum. 30. Sept. 1616. Marant. de controv. Jur. p. 2. resp. 37. n. 1. Castrop. l.c. n. 10. Clarin. in controv. fir. c. 10. n. 16. Novar. l.c. n. 6. Farin. l. c. c. 16. n. 248. qui dicat oppositum procedere de R. P. Leir. Jur. Can. Lib. 111.

Jure Civili, & aliis, quos citat, astruit Delb. l.c. n. 5. ex ea ratione, quod Jure Canonico c. 1. extra h. t. c. 2. cod. in 6. expressè prohibeatur Judici sæculari aliquam jurisdictionem exercere in Ecclesia. Ad quod, quamvis responderi possit dictam ablationem rerum futivarum & armorum prohibitòram fieri à Judice sæculari non per modum jurisdictionis exercendæ, sed per modum facti & juris defensionis naturalis; & quidquid sit, num sententia opposita in puncto juris sit probabilior (in quo plures utriusque sententiæ AA. teste Delb. l.c. n. 7. & 8. consentiunt) censet tamen ipse, quod in praxi sequendum sit, quod superior Ecclesiasticus semper requirendus sit, & ipse hoc præstet, & tunc tandem, si is id præstare renuat, posse occurrere periculo, & dictam ablationem fieri per ministros laicos; cum etiam per constitutionem Gregorianam permittatur reus extrahi à ministris laicis, dum Prælati Ecclesiastici extradendum renuit extrahere. Argumento etiam sumpto ex eo, quod Judici non habenti jurisdictionem seu incompetenti, dum defectus est Judicis competentis, permittitur agere, quod ille agere debebat, potius quàm ut privatus sine Judice id exequatur, ut DD. communiter apud Cutell. teste Delb. l.c. n. 10. idque absque eo, quod in tali casu aliqua sequatur irreverentia Ecclesiæ ex tali ministro sæcularium opere, uti ea non sequitur ex eo, quod permittatur in simili casu timoris, ne reus affugiat, aut ab Ecclesiasticis dimittatur laicis captura clerici, præsertim dum non minor irreverentia Ecclesiæ ex eo sequatur, quod reo faveatur in rebus pravis cedentibus in præjudicium Ecclesiæ ipsius & damnum tertii, relinquendo ei arma prohibita & res futivas; cum furis unà cum furto receptio & detentio sit furtum.

Quæst. 1036. An existens in asylo per sententiam adjudicari possit morti, aut damnari ad aliam pœnam corporalem vel pecuniariam.

1. Resp. primo quamdiu existit in asylo neque à Judice sæculari, neque ab Ecclesiastico damnari potest ad mortem, aut pœnam aliam corporalem. Ita juxta c. reum. c. id constitutum. 17. q. 4. & expressè c. inter alia, Abb. ibidem n. 3. Fagu. n. 11. & seq. Sylv. l.c. Laym. l.c. n. 13. §. 5. Suar. cit. c. 12. Azor. l.c. q. 12. Less. de 7. L. 2. c. 29. du. 6. n. 52. Tusch. V. Ecclesia concl. 5. 8. 14. Bonac. l.c. p. 5. n. 8. & plures alii, quos citat & sequitur Delb. l.c. du. 31. n. 3. è quibus Suar. item dian. p. 1. tr. 1. resol. 12. Farin. l.c. c. 21. n. 35. & 336. cum Cl. Innoc. Host. in c. inter alia. Anch. & Card. in Clem. 1. de pœnis & remiss. contra Gambac. Cutell. & alios quosdam qui tradunt non posse interea tali decetni pœnam servitutis, perpetui carceris, exilii aut etiam ut Suar. Triremis; cum hæc pœnæ sint valde graves & æquiparentur corporalibus; imò ipsarum quasdam excedant. Excipit tamen pœnam servitutis illi præstandæ, cui injuriam intulit Delb. l.c. n. 5. cum Cutell. contra Gambacur. eò quod Canon de raptoribus. 36. q. 1. ubi ea decernitur, specialis sit raptoribus, quin & usu receptus non sit, nequidem de raptu, adeoque multò minùs in præsentem casu. De cæterò notant Castrop. p. 2. d. unic. p. 11. n. 11. Haun. l.c. n. 249. Clar. L. 5. prax. crim. §. fin. n. 3.